

УДК 02:004](477)(045)

DOI: 10.36273/2076-9555.2024.12(341).19-24

Оксана Клименко,кандидатка історичних наук, доцентка,
завідувачка відділу наукових видань НБУВ,

e-mail: klimenko_oz@ukr.net

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57457369900>

ResearcherID GPF-5449-2022

ORCID <https://orcid.org/0000-0003-4821-8503>**Олена Сокур,**кандидатка наук із соціальних комунікацій,
завідувачка відділу науково-методичної роботи НБУВ,

e-mail: sokurolo@ukr.net

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57457558800>

ResearcherID GON-5837-2022

ORCID <https://orcid.org/0000-0001-9861-3283>

Функціонування українських бібліотек в умовах цифровізації

У статті досліджено вплив процесів цифровізації на напрями діяльності сучасних українських бібліотек і особливості формування документно-інформаційних ресурсів у нових умовах.

Зазначено, що цифровізація стирає межу між бібліотеками, архівами та музеями й дає змогу формувати інтегрований бібліотечно-архівно-музейний фонд, який об'єднує інформаційні ресурси цих установ. У перспективі цей симбіоз значно збагатить інформаційний потенціал бібліотек, що впливатиме на підвищення їхнього іміджу та ролі в суспільному розвитку.

Констатовано, що набирає популярності така модель цифровізованої бібліотеки, як дестинація цифрової трансформації, з комплексом інтегрованих соціокультурних функцій, ресурсів, інформаційних сервісів. Запит в українському суспільстві на такий інтегрований інформаційний конгломерат є надзвичайно високим.

Зроблено висновок, що сьогодні нагальною є потреба в системній підготовці технологічно компетентних бібліотечних фахівців. Тільки тісна співпраця профільних закладів вищої освіти з потенційними роботодавцями — документно-інформаційними установами (бібліотеками, архівами, музеями) — забезпечить успіх у конкурентній боротьбі за інформаційні ресурси та сервіси з іншими учасниками інформаційного ринку. Цифровий вектор розвитку бібліотеки сприятиме її утвердженню як оптимальної інтегровальної ланки інформаційної сфери українського суспільства, каталізатора суспільного прогресу.

Ключові слова: бібліотека; бібліотечний фонд; віртуальний простір; інформаційні ресурси; функції бібліотек; цифровізація

Постановка проблеми. Уряд України визначив цифрову трансформацію одним із пріоритетних напрямів розвитку держави. Сучасний період розбудови інформаційної сфери українського суспільства характеризується стрімким зростанням обсягів електронних ресурсів.

Цифровізація також визначає вектор розвитку бібліотечної галузі нашої країни, суттєво впливає на модель бібліотечної діяльності, трансформацію традиційних бібліотечних функцій, розширення спектра послуг і сервісів залежно від рівня опанування бібліотеками новітніх комунікаційних технологій.

Базовими напрямками цифровізації українських бібліотек є: створення цифрового простору, що доступний 24/7 та оптимально зручний для користувачів з різних куточків світу; розвиток цифрових компетентностей у бібліотечних

фахівців і користувачів; упровадження бібліотечних електронних продуктів і сервісів.

З огляду на окреслені тенденції й завдання українських бібліотек вважаємо актуальним дослідження аспектів їх функціонування в умовах цифрової трансформації.

Аналіз досліджень і публікацій. Питання розвитку вітчизняних бібліотек різних систем і відомств постійно перебуває в центрі уваги теоретиків і практиків бібліотечно-інформаційної сфери. Різним аспектам цифрової трансформації бібліотек присвячено праці українських науковців С. Бережної, С. Гарагулі, О. Григоревської, В. Гужви, Л. Дубровіної, О. Івашкевич, О. Клименко, В. Копанєвої, Л. Костенка, І. Лобузїна, К. Лобузїної, О. Онищенко, О. Сокур та інших.

В. Копанєва вважає, що перехід від розрізнених модернізацій до системних трансформацій

наукової бібліотеки сприятиме розвитку інформаційно-технологічної інфраструктури е-науки [6]. На переконання В. Гужви, результатом цифрової трансформації бібліотек університетів у перспективі стане створення єдиного інформаційного простору закладу вищої освіти та широке впровадження інформаційних технологій в освітній процес [1]. Результати цифрової трансформації книгозбірень у довгостроковій перспективі комплексно розглянуто в дослідженні О. Івашкевич [3].

О. Онищенко зосереджує увагу на потребі пошуку шляхів поповнення бібліотечних фондів у період розвитку цифрових технологій, зокрема завдяки інтернет-ресурсам, посиленню темпів оцифровування документів, піднесенню на якісно новий рівень професії бібліотекаря, формуванню його інформаційно-технологічних компетенцій [7].

У колективній монографії провідних фахівців Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського (НБУВ) комплексно проаналізовано основні зміни, що відбулися в сучасній цифровій науковій комунікації, та їх вплив на діяльність наукових бібліотек [9]. Визначено роль бібліотечних установ у формуванні електронної дослідницької інфраструктури, в якій бібліотекарі виконують складні функціональні обов'язки на рівні експертів з реалізації цифрових проєктів. Предметно розглянуто аспекти участі наукових бібліотек у цифрових проєктах соціогуманітарної спрямованості, пов'язаних із формуванням цифрових ресурсів національної пам'яті та культурної спадщини.

У монографії О. Сокур та О. Клименко наголошено, що важливою умовою формування й консолідації національного наукового інформаційного простору є інтеграція ресурсів і розв'язання проблеми їх раціональної організації [8].

Мета статті — проаналізувати вплив процесів цифровізації на функціонування українських бібліотек.

Методологічну основу статті становили методи аналізу, синтезу, системний, структурно-функціональний; використано принципи об'єктивності, обґрунтованості та єдності взаємозв'язку із сучасними умовами.

Виклад основного матеріалу дослідження. Цифровізація як процес переходу суспільства до нового типу культури передбачає впровадження й використання сучасних інформаційних технологій, сервісів, пристроїв. Фахівці й користувачі поступово опановують цифрову грамотність, яка орієнтована на набуття базових знань і навичок роботи з інформаційно-комунікаційними техно-

логіями, дає змогу змінити усталені мислення й світогляд, розширити можливості доступу до інформації тощо.

Цифровізація охопила й українську бібліотечно-інформаційну сферу, яка нині є її носієм і популяризатором. На переконання академіка О. Онищенка, у бібліотеках України процеси цифровізації слід реалізувати в таких взаємопов'язаних напрямках:

— упровадження моделі цифровізованої бібліотеки;

— формування електронних інформаційних ресурсів;

— розбудова цифрового сервісу;

— підготовка бібліотекарів із високим рівнем цифрових компетенцій [7].

Цифровізація надала можливість бібліотекам змінити модель діяльності, що передбачала надання читачу інформації лише у друкованому форматі й лише у приміщенні. Тепер бібліотечні установи оперують великими масивами електронних ресурсів, пропонують високотехнологічні сервіси, читач перетворився на користувача, а бібліотека — на простір із доступом до інформації 24/7.

Упродовж останнього десятиріччя відбулися кардинальні зміни каналів і способів доступу до бібліотечних фондів. Особливо актуальним новий формат роботи став на початку 2020 р. з упровадженням у країні карантинних обмежень і переходом бібліотекарів на дистанційну форму обслуговування. Ця тенденція посилилася з початком повномасштабного вторгнення РФ в Україну, особливо в умовах постійних обстрілів і бомбардувань, регулярних відключень енергоживлення, водопостачання й тепла. Бібліотеки як заклади культури й зберігачі національної духовної спадщини є однією з пріоритетних цілей для ворога.

Водночас складні умови не спричинили бібліотечної кризи, адже процеси обслуговування читачів більше не потребують їх фізичної присутності у книгозбірні. Бібліотеки всіх систем і відомств звітують про значне зростання кількості віртуальних користувачів і, на наше переконання, щороку аудиторія лише розширюватиметься, адже дистанційні сервіси є зручними, швидкими, мобільними. Процеси цифровізації, на думку українських бібліотекознавців, є невіддільною частиною перспективних напрямів розбудови бібліотечної справи в нашій країні.

Сьогодні розширюється та збагачується спектр бібліотечної діяльності, адже цифровізація сприяла посиленню традиційних бібліотечних

функцій: просвітницької, інформаційної, меморіальної, комунікативної, дозвілєвої, культурної, виховної та пізнавальної: "Поєднання традиційних і електронних ресурсів сприяє успішному задоволенню інформаційних потреб користувачів, дає можливість сформувати новий образ сучасної бібліотеки" [8, с. 171].

Формування бібліотечних фондів — це систематична організація знання. З появою електронних ресурсів, які не мають фізичного носія, а циркулюють лише у віртуальному просторі, це завдання стає надзвичайно важливим. У цифрову добу аналітико-синтетичному опрацюванню документів й аналітичним аспектам загалом, виокремленню достовірної інформації бібліотекарі приділяють значну увагу, нині ці питання виходять на передній план бібліотечної діяльності.

Процеси цифровізації зумовили нову тенденцію перетворення бібліотек на інформаційні осередки з комплексного опрацювання всіх видів інформаційних потоків. Бібліотекарі мають якнайповніше використовувати можливості сучасних технологій, що значно розширюють перспективи розвитку бібліотечно-інформаційної сфери.

Нині бібліотеки активно поповнюють фонди електронними ресурсами, пропонуючи аудиторії необмежений доступ до універсуму знань людства. Зростає значення експертної функції бібліотечної установи, адже саме фаховий бібліотекар спроможний стати експертом у доборі та наданні зручними для користувача каналами якісної релевантної та перевіреної інформації.

У цьому контексті варто розглянути електронні ресурси Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського (НБУВ), які розробили та підтримують її фахівці. Електронний каталог (1994) налічує 1,62 млн записів; загальнонаціональна реферативна база даних "Україніка наукова" (1998) — 0,8 млн записів. Потужним е-ресурсом є повнотекстове зібрання "Наукова періодика України" (2009), в якій репрезентовано понад 1,3 млн наукових публікацій українських учених із 2886 електронних версій фахових періодичних видань, з яких 135 наукових журналів функціонують лише в електронній формі, 381 наукове видання є продукцією НАН України. Також наповнюється б1 база даних, поміж яких — 12 повнотекстових, 1 реферативна, 2 мультимедійні [2].

Процеси цифровізації сприяють стиранню межі між бібліотеками, архівами й музеями. Нині спостерігаємо формування інтегрованого бібліотечно-архівно-музейного фонду, що об'єднує значний інформаційний масив цих установ із різноманітними документами. У перспективі цей

симбіоз здатний значно збагатити інформаційний потенціал бібліотек, підвищити їх привабливість для суспільства.

На тлі намагань російських загарбників знищити українську ідентичність особливого значення набуває захист інформаційного простору України та культурного надбання нашого народу, зокрема історико-документальної спадщини, що зберігається в зазначених закладах, через оцифрування, створення надійної системи збереження та організації цілодобового доступу до цифрових копій об'єктів національної пам'яті [5].

У наш час набирає поширення модель цифровізованої бібліотеки як результат цифрової трансформації, що пропонує низку інтегрованих соціокультурних функцій, ресурсів, інформаційних сервісів. Запит в українському суспільстві на такий об'єктивний історичний і соціально значущий інтегрований інформаційний комплекс є надзвичайно високим.

У 2020 р. на базі НБУВ було розроблено інформаційну систему "Бібліотечний портал НАН України LibNAS", орієнтований на розбудову вітчизняної електронної дослідницької інфраструктури та формування національного цифрового наукового простору задля інтеграції електронних наукових бібліотечно-інформаційних ресурсів України до сучасних світових цифрових комунікацій.

Наприкінці 2023 р. фахівці НБУВ створили бібліотечну цифрову платформу підтримки наукових досліджень в Україні ResearchUA (<http://research.nbuv.gov.ua/>), що об'єднала потужні електронні ресурси та сервіси.

Функціонують сервіси "Бібліометрика української науки" (2014) і "Наука України: доступ до знань" (2016).

Нагальною є потреба в системній підготовці технологічно компетентних бібліотечних фахівців. Цей процес безпосередньо залежить від ентузіазму, ініціативності та згуртованості бібліотечної спільноти. Плідна співпраця профільних закладів вищої освіти з потенційними роботодавцями-бібліотеками допоможе досягти успіху в конкурентній боротьбі за інформаційні ресурси та сервіси з іншими учасниками інформаційного ринку.

З огляду на цю проблему в умовах воєнного стану фахівці НБУВ організували та провели дев'ять науково-комунікативних заходів у змішаних форматах, спрямованих на обмін досвідом між фахівцями бібліотечної галузі та підвищення фахових компетенцій бібліотекарів-практиків: "Дистанційні бібліотечні послуги в умовах воєн-

ного стану" (18.09.2022), "Бібліотека та російсько-українські інформаційні війни" (29.09.2022), "Українська наука на шляху до європейського та світового інформаційного простору" (23.02.2023), "Відкрита наука та репозитарій наукових текстів Національної академії наук України" (23.05.2023), "Збереження фондів як пріоритетний напрям у діяльності бібліотек в умовах воєнного стану" (26.09.2023), "Наукометрія у практиці наукових бібліотек" (30.11.2023), "Цифрові можливості академічних бібліотек" (19.03.2024), "Інформаційні ресурси наукових бібліотек: формування та доступ" (28.05.2024), "Оцифровування фондів наукових бібліотек: сучасний стан і перспективи" (26.09.2024).

Сучасна бібліотека, яка формує ресурси у традиційній та електронній формах і надає до них безперешкодний доступ вільними каналами, є посередником у соціальній комунікації суспільства. Нині провідним критерієм оцінювання ефективності діяльності бібліотеки є рівень організації інформаційних ресурсів. Використання новітніх інформаційних технологій у бібліотечній роботі дає змогу адаптувати процес обслуговування до потреб і запитів сучасної аудиторії, підвищити його якість, налагодити інтерактивну комунікацію з читачами, зробити ресурси доступними різним категоріям користувачів за будь-яких умов. Зростає значення інформаційної діяльності бібліотеки з формування електронного каталогу, наповнення тематичних баз даних, підготовки довідкових ресурсів, забезпечення зручних каналів для дистанційного доступу до віддалених інформаційних ресурсів інших бібліотек, інформаційних центрів і платформ [4].

Водночас потребують посилення канали поповнення бібліотечних фондів, що мають охоплювати всі наявні види інформації, зокрема через:

- збільшення кількості друкованих джерел, цінність яких невідмінно зростає внаслідок скорочення обсягів випуску паперової продукції, підвищення ціни на неї та зменшення можливості доступу;

- оцифровування друкованої частини бібліотечних фондів, що сприяє розширенню можливостей бібліотечного обслуговування та збереженню писемної культурної спадщини;

- упорядкування цифрової інформації;

- архівування та впорядкування національного й регіонального сегментів інтернету, що в історичній перспективі стане цінним джерелом документальних свідчень суспільних трансформацій;

- системне поповнення бібліотечних фондів архівними та музейними документами (паралельно з оригіналами та електронними копіями).

Наявність у бібліотеці значних обсягів інформаційних ресурсів зумовлює об'єктивні передумови для налагодження процесів оперативної підготовки довідкових, аналітичних, оглядових і прогностичних матеріалів. Їх обсяг і тематична спрямованість залежать від профілю бібліотеки: для наукових пріоритетним має стати бібліометричний моніторинг і наукометричні дослідження; для публічних — краснорядний аспект тощо. В. Копанєва наголошує, що об'єктивне оцінювання результативності дослідницької діяльності потребує вибору платформи бібліометричного моніторингу, що в перспективі забезпечить якнайповніше покриття наукових ресурсів і дасть змогу здобувати статистично достовірну інформацію щодо стану української науки [6].

На слушну думку О. Онищенко, збагачення бібліотечного ресурсу завдяки цифровізації відповідає стратегічному шляху розвитку бібліотечної сфери й уможливує вдосконалення бібліотечного сервісу, що впливає на зростання кількості фізичних і віртуальних користувачів [7]. Водночас цифровізація не применшує значення традиційного бібліотечного обслуговування, а допомагає його оптимізувати. Цифровізація також сприяє розвитку нових каналів надання інформації, пов'язаних із віддаленим доступом до різних видів джерел (картографічні, архівні документи, рукописи, ноти, картини, грамплатівки тощо). Для налагодження ефективного онлайн-сервісу вже недостатньо лише абонементу, читальної зали чи довідкового відділу, слід налагоджувати співпрацю всіх бібліотечних підрозділів, що мають бути пов'язані внутрішньою комп'ютерною мережею з єдиним координаційним центром.

Розвиток бібліотечного сервісу у віддаленому режимі потребує від бібліотечної спільноти дієвих ініціатив щодо модернізації послуг. Цифровізація пропонує зручні інструменти для реалізації інноваційних ідей, що дають змогу популяризувати бібліотечний фах, бібліотеки та їхні фонди, культурно-просвітницькі заходи тощо.

Присутність бібліотечних установ у соціальних мережах, месенджерах, відеохостингах є важливою умовою виходу на широкі простори комунікації. Сторінки бібліотек на платформах "Фейсбук", "Інстаграм", "Ютуб" тощо є не лише зручними каналами комунікації з користувачами, а й майданчиками для обговорення культурних і наукових питань, популяризації ролі бібліотек у

підвищенні рівня цифрової грамотності суспільства, збереженні національної культурної спадщини та її розкритті для наступних поколінь.

Висновки. Питання, які постали перед бібліотечною спільнотою в умовах цифровізації, є складними й багатовекторними. Структурно-функціональний розвиток бібліотечної галузі слід зорієнтувати на забезпечення єдності формування й надання в користування як традиційних, так і цифрових інформаційних ресурсів. Тех-

нологічні інновації, які нині впроваджують у роботу українські бібліотеки, дають змогу реалізувати повний цикл наукомістких процесів опрацювання масивів інформації — від формування електронних каталогів до здобуття нових знань у віртуальному середовищі. Цифровий вектор розвитку сучасної бібліотеки сприятиме її утвердженню як інтегративної ланки інформаційної сфери українського суспільства, каталізатора суспільного прогресу.

Список бібліографічних посилань

1. Гужва В. М. Цифрова трансформація університетів. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2019. № 21. С. 590—604.
2. Звіт про бібліотечно-інформаційну діяльність Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського за 2022 рік / НАН України; Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. Київ, 2023. 148 с.
3. Івашкевич О. В. Цифрова трансформація бібліотек України: сьогодення та перспективи. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2021. № 2. С. 50—56.
4. Інформаційні ресурси бібліотек закладів освіти: формування та використання : практич. посіб. / Нац. акад. пед. наук України, Держ. наук. пед. б-ка ім. В. О. Сухомлинського ; Григорєвська О. В., Матвійчук О. С., Вараксіна Н. В., Кропачева Н. М., Бойко С. Т. ; наук. ред. Пономаренко Л. О. Вінниця : Нілан-ЛТД, 2022. 181 с.
5. Сокур О., Клименко О. Інформаційно-комунікаційна діяльність бібліотечної мережі Національної академії наук України в системі наукових комунікацій : монографія / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського ; відп. ред. О. М. Василенко. Київ, 2022. 244 с.
6. Копанєва В. О. Розвиток бібліотеки в цифровому середовищі. *Бібліотека в умовах сучасності і конструювання майбутнього* : матеріали наук.-практич. конф. (до 110-ї річниці заснування ВОУНБ ім. К. А. Тімірязєва). 12 верес. 2017 р., Вінниця / Вінницька обласна універс. наук. б-ка ім. К. А. Тімірязєва. Вінниця, 2017. URL: https://nakkim.edu.ua/images/news/Nauk_biblioteka/Kopaniyeva_Rozvytok_biblioteku_v_cyfvomu_seredovyshhi.pdf (дата звернення: 24.10.2024).
7. Онищенко О. С. Цифровізація — стратегічний шлях розвитку бібліотечної сфери. *Бібліотечний вісник*. 2021. № 4. С. 3—9.
8. Сокур О., Клименко О. Інформаційно-комунікаційна діяльність бібліотечної мережі Національної академії наук України в системі наукових комунікацій : монографія / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського ; відп. ред. О. М. Василенко. Київ, 2022. 244 с.
9. Цифрові бібліотечно-інформаційні ресурси у розбудові наукового сегмента національного інформаційного простору : монографія / колектив авторів ; відп. ред. К. В. Лобузін ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. Київ, 2021. 420 с.

Oksana Klymenko,

*PhD of Historical Sciences, Associate Professor,
Head of the Department of Science Publications
of the Vernadskyi National Library of Ukraine*

Olena Sokur,

*PhD of Social Communications,
Head of the Department of Scientific and Methodical Affairs
of the Vernadskyi National Library of Ukraine*

Functioning of Ukrainian libraries in conditions of digitization

The study reveals the impact of digitalization on the functioning of modern libraries and the formation of document and information resources in new conditions.

It has been determined that digitalization blurs the boundaries between libraries, archives and museums, including archival and museum documents and funds in general in their collections. The formation of an integrated library-archival-museum fund is observed, which unites this entire information array. In the future, this symbiosis will significantly enrich the information potential of libraries, and therefore their attractiveness for society as a whole.

It is argued that the model of a digitized library is already gaining momentum as a destination for digital transformation, with a complex of integrated socio-cultural functions, resources, and information services. The demand in Ukrainian society for such an integrated information conglomerate is extremely high. It is objective, historical, and socially significant.

It is concluded that today there is an urgent need for systematic training of technologically competent library specialists. Only close cooperation of specialized higher education institutions with potential employers — document and information institutions (libraries, archives, museums) will ensure success in the competitive struggle for

information resources and information services with other players in the information market. The digital vector of library development will contribute to its establishment as an optimal integrating link in the information sphere of Ukrainian society, a catalyst for social progress.

Keywords: library; library collection; virtual space; information resources; library functions; digitalization

References

1. Guzhva V. M. (2019). Cifrova transformaciya universitetiv. *Shidna Yevropa: ekonomika, biznes ta upravlinnya*, 21, pp. 590—604.
2. *Zvit pro bibliotechno-informatsiinu diialnist Natsionalnoi biblioteki Ukrainy imeni V. I. Vernadskoho za 2022 rik.* (2023). Kyiv.
3. Ivashkevich O. V. (2021). Cifrova transformaciya bibliotek Ukrayini: sгодennya ta perspektivi. *Bibliotekoznavstvo. Dokumentoznavstvo. Informologiya*, 2, pp. 50—56.
4. Grigorevska O. V., Matvijchuk O. Ye., Varaksina N. V., Kropocheva N. M., & Bojko S. T. (2022). *Informacijni resursi bibliotek zakladiv osviti: formuvannya ta vikoristannya* : prakt. posib. Vinnicya : Nilan-LTD.
5. Sokur O., & Klymenko O. (2022). *Informatsiino-komunikatsiina diialnist bibliotechnoi merezhi Natsionalnoi akademii nauk Ukrainy v systemi naukovykh komunikatsii* : monohrafiia. Kyiv.
6. Kopanyeva V. O. (2017). Rozvitok biblioteki v cifrovomu seredovishi. Biblioteka v umovah suchasnosti i konstruyuvannya majbutnogo : materialy nauk.-prakt. konf. (do 110-yi richnici zasnuvannya VOUNB im. K. A. Timiryazyeva). 12 veres. 2017 r., Vinnicya / Vinnicka oblasna univers. nauk. b-ka im. K. A. Timiryazyeva. Vinnicya. Available at: https://nakkim.edu.ua/images/news/Nauk_biblioteka/Kopanieva_Rozvytok_biblioteki_v_cyrovomu_seredovyshhi.pdf (accessed: 24.10.2024).
7. Onishenko O. S. (2021). Cifrovizaciya — strategichnij shlyah rozvitku bibliotechnoyi sferi. *Bibliotechnij visnik*, 4, pp. 3—9.
8. Sokur O., & Klimenko O. (2022). *Informacijno-komunikacijna diialnist bibliotechnoyi merezhi Nacionalnoyi akademii nauk Ukrayini v sistemi naukovykh komunikacij* : monografiya. Kyiv.
9. Lobuzina K. V. [vidpov. red], kolektiv avtoriv. (2021). *Cifrovi bibliotechno-informacijni resursi u rozbudovi naukovoogo segmentu nacionalnogo informacijnogo prostoru* : monografiya. Kyiv.

Надійшла до редакції 22 жовтня 2024 року

СОЦІОКОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

УДК 316.77:005.31](477)(045)

DOI: 10.36273/2076-9555.2024.12(341).24-31

Віталій Корнєєв,

доктор наук із соціальних комунікацій, доцент,
професор кафедри соціальних комунікацій

Навчально-наукового інституту журналістики

Київського національного університету імені Тараса Шевченка,

e-mail: vtkorn@knu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5749-1443>

Scopus Author ID 57449036600

Тетяна Сащук,

кандидатка наук із соціальних комунікацій,
доцентка кафедри соціальних комунікацій

Навчально-наукового інституту журналістики

Київського національного університету імені Тараса Шевченка,

e-mail: sashchuk@knu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0758-2045>

Scopus Author ID 58164788600

Соціально-комунікаційний аудит: проблематика, можливості, інструменти

У статті узагальнено підходи до наукового та професійного осмислення комунікаційного аудиту на основі соціально-комунікаційного підходу.

Визначено проблематику та коло комунікаційних проблем, які можуть бути вирішені чи кваліфіковані за допомогою цього типу інформаційно-комунікаційної аналітики.